

Fővárosi Ítéltábla
6.Bf.487/2013/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év október hó 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott és társa** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. október 02. napján kihirdetett 14.B.503/2013/49. számú ítéletét **I. és II.r. vádlottak** vonatkozásában **megváltoztatja.**

I.r. és II.r. vádlottak korrupciós bűncselekményének jogszabályi megjelölése a Btk. 290. § (1) bekezdése, míg a vagyon elleni bűncselekményének jogszabályi megjelölése a Btk. 367. § (1) bekezdése.

I.r. és II.r. vádlottakat vagyonekbotzás címén külön-külön kötelezi 2.000 (kettőezer) forint megfizetésére.

I.r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. **II.r. vádlott** pedig a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása esetén ugyancsak a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I.r. és II.r. vádlottak** tekintetében helybenhagyja.

I.r. vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 4.000 (négyezer) forint, míg **II.r. vádlottat** 8.450 (nyolcezer-négyszázötven) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék a 2013. október 02-án kihirdetett 14.B.503/2013/49. számú ítéletével **I. és II.r. vádlottakat** bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett vesztegetés büntetében, az 1978. évi IV. törvény 323. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett zsarolás büntetében, ezért **I.r. vádlottat** halmazati büntetésül 1 év 2 hónap börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra, **II.r. vádlottat** halmazati büntetésül 1 évi, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban, illetve házi őrizetben töltött idő szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról. **I.r. vádlott** tekintetében elrendelte a vele

szemben kiszabott 6 hónapi, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, és a vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság eljárta még III.r. vádlottal szemben, aki tekintetében az elsőfokú ítélet 2013. október 04-én jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőben az I. és II.r. vádlottak terhére fellebbezést jelentett be. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a vádlottak cselekményét az elbíráláskor hatályos büntető törvénykönyv alapján minősítse, I.r. vádlottal szemben kiszabott halmazati büntetést súlyosítsa, II.r. vádlott tekintetében pedig börtönben végrehajtandó szabadságvesztés szabjon ki. Indítványozta továbbá, hogy a vádlottakkal szemben a másodfokú bíróság pénzbüntetést is alkalmazzon, és az ígért vagyoni előny összegét vonja el.

I.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

II.r. vádlott és védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.307/2013/4. számú átiratában az ügyész által fellebbezést pontosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, felülbírálatra alkalmas. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elbíráláskor hatályos büntető törvénykönyv alapján minősítse a vádlottak cselekményeit, mindkét vádlott esetében a kiszabott büntetés tartamát emelje meg, II.r. vádlott vonatkozásában mellőzze a próbaidőre történő felfüggesztést, és mindkét vádlottat ítélje pénzbüntetésre és rendeljen el velük szemben vagyonelkobzást. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője az ügyész által bejelentett fellebbezést, illetve az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és a bizonyítékok mérlegelése útján megalapozott tényállást állapított meg. Nem tartotta megalapozottnak a vádlottak és védőik által felmentés érdekében bejelentett fellebbezéseket. Továbbra is a vádlottak cselekményének elbíráláskor hatályos Btk. szerinti minősítését indítványozta. A büntetés súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezését fenntartva arra utalt, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott jogkövetkezmény eltúlzottan enyhe. Álláspontja szerint az irányadó középértéktől történő eltérés a büntetett előéletű vádlottakkal szemben nem indokolt. Megismételte átiratában tett indítványait azzal, hogy az I.r. vádlott és védője által enyhítés érdekében előterjesztett fellebbezése sem foghat helyt.

I.r. vádlott védője perbeszédében az általa bejelentett fellebbezést továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően a bizonyítékokat, nem vette figyelembe, hogy a vádlottak következetesen tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését. Véleménye szerint az ügyészségnek nem sikerült bizonyítani, hogy a vádlottak megvalósították a vádban írt cselekményeket, a sértett több tekintetben ellentmondóan nyilatkozott. Ezért álláspontja szerint I.r. vádlott bizonyítékok hiányában történő felmentésének van helye. Amennyiben a másodfokú bíróság erre nem látna lehetőséget, a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

II.r. vádlott védője a védő elsőfokú tárgyaláson előterjesztett perbeszédében foglaltakat továbbra is fenntartotta. Indítványozta védence felmentését az ellene emelt vád alól, figyelemmel arra, hogy annak elkövetése nem nyert bizonyítást. Felhívta a figyelmet arra, hogy a vádlottaknak nem volt érdekük elkövetni a vádban írt bűncselekményt, mivel a területre bejárásuk volt, ahonnan szabadon elvihették a fémhulladékot. Amennyiben a másodfokú bíróság védence felmentésére nem látna lehetőséget, az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, figyelemmel arra, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés is elegendő a büntetési célok elérésére.

I.r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában hivatkozott a biztonsági őr ellentmondásos vallomásra, az általa elmondottak életszerűtlenségére. Hangsúlyozta, hogy nem követett el bűncselekményt, nem volt érdeke alumíniumvezeték eltulajdonítása, amikor az értékesebb rézvezetéseket, amelyek hulladékként a területen voltak, engedéllyel elvihették. Kérte felmentését az ellene emelt vád alól.

II.r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában szintén tagadta a bűncselekmény elkövetését, és felmentését kérte.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) és Be. 349. § (1) bekezdése alapján bírálta felül. Felülbírlata nem terjedt ki az ítéletnek III.r. vádlottra vonatkozó részére, figyelemmel arra, hogy az III.r. vádlott tekintetében jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával járt el, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat megvizsgálta. A vádlottak tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezésüket az elsőfokú bíróság megvizsgálta, vallomásuk tartalmát összevetette az általa kihallgatott tanúk vallomásával, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokkal, a szakértő által előterjesztett szakvélemények megállapításával.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak tagadásával szemben mérlegelési jogkörében **tanú1** vallomását fogadta el, aki a nyomozás és a tárgyalás során is következetes vallomást tett, és amely vallomást közvetve alátámasztották a tárgyaláson kihallgatott tanúk, elsősorban **tanú2** vallomása. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során logikai hibát nem vétett, álláspontját kellően megindokolta. A

másodfokú bíróság álláspontja szerint az általa megállapított tényállás mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és felülbírálatra alkalmas.

A vádlottak felmentésére irányuló indítványokat a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A vádlottak, illetve védőik új tényre, illetve új bizonyítékokra nem hivatkoztak, ilyen a másodfokú eljárás során nem merült fel. A Be. 351. § (1) és Be. 352. § (3) bekezdésében írtak alapján a törvényben írt feltételek hiányában a másodfokú bíróság kötve van az elsőfokú bíróság által megállapított tényálláshoz. Az elsőfokú bíróság joga és kötelezettsége a bizonyítékok okszerű mérlegelése, a másodfokú bíróság a törvényben írt előfeltételek hiányában nem mérlegelheti eltérően a rendelkezésre álló bizonyítékokat, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. A vádlottak és védőik lényegében a bizonyítékok újramérlegelését, ennek keretében a vádlott védekezésének elfogadását, és a biztonsági őr tanú vallomásának elvetését indítványozták, amely az előzőekben írtak szerint a felülmérlegelés tilalmára figyelemmel a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és nem tévedett, amikor a vádlottak cselekményeit a vádtól eltérően minősítette. Ugyanakkor nem indokolta meg ítéletében, hogy miért a cselekmények elkövetése idején hatályos büntető jogszabályokat alkalmazta, és nem azok elbírálásakor hatályos büntető törvénykönyvet.

Az elsőfokú bíróság ítéletének 15. oldalától 16. oldal 2. bekezdéséig foglalkozott a cselekmények jogi minősítésével. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, mely szerint a vádlottak korrupciós bűncselekménye nem a vád szerint minősül, mivel a biztonsági őr nem tekinthető önálló intézkedésre jogosult dolgozónak. Egyetértett továbbá azzal is, hogy a vádlottak vagyon elleni bűncselekménye, figyelemmel az elkövetés körülményeire, nem lopás és kényszerítés megállapítására alkalmasak, hanem az maradéktalanul megvalósítja a zsarolás büntettének tényállási elemeit. A vádlottak a megszerezni kívánt színesfém elvitele érdekében a biztonsági őrrel szemben fenyegetést alkalmaztak, ezért maradéktalanul kimerítették a zsarolás büntettének törvényi tényállási elemeit. (BH.2001/356., BH.2009/262., EBH.2011/2300. számon közzétett eseti döntések)

Az elsőfokú bíróság azonban tévedett, amikor a vádlottak cselekményeit nem az elbíráláskor hatályos büntető törvénykönyv szerint minősítette, mivel az a vádlottak cselekményeinek kedvezőbb megítélését teszik lehetővé. Az új büntető törvénykönyv ugyanis a feltételes szabadságra bocsátás időpontját kedvezőbben határozza meg, amikor úgy rendelkezik, hogy az elítélt szabadságvesztésének 2/3-ad részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható. Az irányadó bírói gyakorlat szerint, amely megjelenik a Kúria 4/2013. (X.14.) BK véleményében, figyelembe kell venni, a büntető jogszabályok összevetésekor e körülményt.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlottak korrupciós bűncselekményének megjelölését a Btk. 290. § (1), míg vagyoni elleni bűncselekményét a Btk. 367. § (1) bekezdése szerint jelölte meg.

A vádlottak büntetésének enyhítése, illetve súlyosítása érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, amelyet ki kell egészíteni azzal, hogy további enyhítő körülmény az elsőfokú ítélet meghozatala óta bekövetkezett időmúlás.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a fokozatosság elvét is figyelembe véve az elsőfokú büntető tanács nem tévedett, amikor a bűncselekmények tartamát meghatározta. Az I.r. vádlott felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt valósította meg a terhére rótt bűncselekményt, ezért helyesen szabott ki vele szemben végrehajtandó börtönbüntetést és közügyektől eltiltást. A cselekmény konkrét tárgyi súlyára figyelemmel nem tévedett, amikor eltért az irányadó középértéktől, és az I.r. vádlott cselekményével és személyiségében rejlő társadalomra veszélyességgel arányban álló 1 év 2 hónap börtönbüntetést és 2 év közügyektől eltiltást szabott ki.

A másodfokú bíróság szintén egyetértett **II.r. vádlottal** szemben kiszabott büntetéssel is, amelyet szintén arányosnak talált és a fokozatosság elvére figyelemmel egyetértett a kiszabott 1 év börtönbüntetés 3 évre történő felfüggesztésével is.

A vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések alkalmasak a büntetési célok elérésére, ezért a másodfokú bíróság nem tartotta szükségesnek sem azok enyhítését, sem pedig súlyosítását.

Nem foghatott helyt a vádlottakkal szemben pénzbüntetés kiszabására irányuló ügyési indítvány, figyelemmel arra, hogy a vádlottak megfelelő jövedelemmel nem rendelkeznek, ezért a kötelező pénzbüntetés alkalmazásának a Btk. 50. § (2) bekezdésében írt feltételei maradéktalanul nem állnak fenn.

Az ügyési fellebbezés helyesen hivatkozik arra, hogy az elsőfokú bíróság a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem rendelkezett az ígért vagyoni előny elkobzásáról. A másodfokú bíróság ezért a vádlottakat a Btk. 74. § (1) bekezdés f./ pontja alapján kötelezte 2.000-2.000 forint vagyoneklobzásra.

A másodfokú bíróság a törvény kötelező rendelkezése alapján megállapította a Btk. 38. § (2) bekezdés a./ pontja alapján, hogy I.r. vádlott a szabadságvesztés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, és a II.r. vádlott a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása esetén szintén annak 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság helyes indokainál fogva I. és II.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a vádlottak kirendelt védőjének működésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a másodfokú bíróság a vádlottakat a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. október 15.

Dr. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.
szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete a rendelkező részben írt változtatással I.r. és II.r. vádlott tekintetében jogerős és a II.r. vádlottal szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2014. október 15.

Dr. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke